

BERETNING FRA IPF-KONGRESSEN

Der var adskillige punkter på dagsordenen, men i realiteten var der kun et væsentligt punkt: nr. 10 om eksklusion af Oceanien, Australien og Robert Wilks.

Forhistorien kort fortalt er, at Robert Wilks efter flere sammenstød med IPF (især Gaston Parage) forrige år trak sig fra IPF's bestyrelse, hvilket skete på kongressen i Orlando. Dette fortrød han, og han krævede at komme tilbage som Oceaniens repræsentant. Samtidig førte han retssager mod IPF, først ved CAS, som afviste sagen og bad Wilks om at betale sagsomkostningerne, hvilket han endnu ikke har gjort.

Siden har han anlagt flere sager mod IPF i Luxemburg, som er dyre og tidkrævende for IPF. Han kræver opløsning af IPF og ugyldiggørelse af alle konkurrencer siden 2010. I henhold til IPF's jurist står Wilks ikke til at vinde nogen af sagerne.

På NPF's vegne indkaldte jeg de nordiske landes repræsentanter til et møde dagen inden kongressen, hvor vi talte om mulighederne for at nå et kompromis. Dette erfarede Gaston Parage, som derpå inviterede NPF ind til deres bestyrelsesmøde, hvor situationen blev diskuteret. Situationen var dog så fastlåst, at intet kompromis kunne indgås, og IPF fastholdt at ville udelukke Wilks – og der var heller ikke længere nogen anden udvej. Det skal for god ordens skyld nævnes, at en udelukkelse af Oceanien og Australien ikke vil komme til at forhindre disse landes løftere i at deltage internationalt. Dette vil IPF finde en løsning på.

Under dette punkt på kongressen lagde Gaston Parage IPF's synspunkter frem, og det samme gjorde Wilks, men ingen af dem kom frem med noget nyt af betydning. Men der blev talt meget, og ind imellem var det en ret følelsesladet debat fra IPF's side.

Afstemningen viste tydeligt, at forsamlingen var for IPF's forslag om udelukkelse, da kun Wilks stemte imod udelukkelsen.

Hermed kan man sige farvel til en person, som har arbejdet siden 80'erne med national og international styrkeløft – har været med til at udarbejde IPF's strategier, har udarbejdet "Wilks-tabellen" og siddet konstant i IPF's bestyrelse og diverse udvalg. Ved mødets afslutning rejste jeg mig og takkede ham for det store arbejde, han trods alt har gjort for sporten.

Men med de verserende retssager har vi nok ikke hørt det sidste fra Robert Wilks' side.

Klaus Brostrøm